

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentarii Exegetici In Apocalypsim Ioannis Apostoli

Viegas, Brás

Parisiis, 1615

Cur Agnus apparuerit stans, & tanquam occisus. Sectio IV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39261

vnus ex vigintiquatuor senioribus clamauit: *vicit leo de tribu Iuda*, tunc nimirum leonis fortitudinem, & victoriam in Christo agnoscens, cum agni mansuetudinem in eo spectauit. Tertia ratio ducitur ab innocentia: quemadmodum docet Gregorius Nazianzenus oratione in sanctum Pascha.

Quarta, & postrema, ex eo quod Christi meritis tanquam agni vellere induimur, quæ ratio est eiusdem Nazianzeniloco citato, D. Epiphanijs lib. 3. contra hereses, & Diui Hieronymi super cap. 13. Esaiæ: *Non solum inquit, sanguine suo nos redemit, se etiam lanis operuit, ut infidelitate argentes sua veste calefaceret*, iuxta illud ad Gal. 3. *Quotquot in Christo baptizati estis, Christum induistis*, Et ad Rom. 13. *Induimini Dominum* Atque hoc e quidem vellus, quo Agnus iste celestis nos induit, verè aureum est: vt eius obtinendi gratia multo plura subijce debeamus pericula, quàm fuerint illa, quibus Iason, & celeberrimi illi Argonautæ ad fabulosum illud vellus aureum quærendum, se difficillimæ navigationi obiecerunt.

Cur Agnus apparuerit stans, & tanquam occisus.

SECTIO IV.

Quod ad secundum attinet subiungit Ioannes, eiusmodi Agnum stantem apparuisse: cuius res multiplex affertur ratio. Prima est Gloriam, quia nimirum reuertitur ad vitam immortalem. Secunda est Richardi de sancto Victore, apparuisse stantem, quasi paratum ad perficiendum opus redemptionis. Tertia Pannonij apparuisse stantem tanquam ad iudicandum, iuxta illud Esaiæ 3. *Dominus stat ad iudicandum populos*. Quarta Ansberti, Hugonis Cardinalis, & aliorum ad opitulandum: quæ ratio est etiam D. Gregorij homil. 9. super Euangelia: quo loco reddens rationem cur beatus Stephanus Actor. 7. vidit Christum non sedentem, sed stantem *Sedere, inquit, iudicantis est, stare pugnantis vel alimantis*: quia igitur redemptor noster assumptus in celum omnia iudicat, propterea cum Marcus sedere describit capite vltimo: Stephanus verò in labore certaminis positus, stantem videt, quem adiutorem habuit, quia vt in terra persecutorum infidelitatem vinceret, pro illo de celo Christi gratia pugnavit. Quinta, & postrema est D. Augustini libro questionum in nouo Testamento, questione octuagesima octaua, si eius est illud opus, stare Christum ante thronum Dei, quasi aduocatum pro hominibus *In veteri, inquit, testamento Esaias Christum vidit sedentem cap. 6. at in nouo Stephanus stantem, Actor. 7. Quomodo, inquit, post triumphum videtur stare quasi subiectus, & antequam vinceret, sedere quasi Dominus? sed profecto visus est quasi Rex accipiens plebem, atque adeo se ostendit sedentem, quia in pace erat causa diuinitatis: Stephano item autem vt stans appareret, fecit calumnia Iudeorum. In Stephano enim saluatoris causa vni pariebatur: ideo sedente iudice Deo stans apparuit quasi qui causam diceret, & quia bona causa eius est, ad dexteram iudicis erat, omnis enim, qui causam dicit, stet necesse est. Hæc Augustinus.*

Quod attinet ad tertium, ait Ioannes eundem agnum apparuisse tanquam occisum: quo testimonio abuti iunt complures heretici ad probandum Christum Dominum non fuisse verè mortuum, siquidem non occisus, sed tanquam occisus à Ioanne dicitur: quæ hæresis ex variis capitibus ortum habuit, quidam eo infidebantur Christum verè mortuum, quia impie existimabant eum non habuisse verum corpus, sed phantasticum & apparens: in quo errore fuerunt Manichæi, Priscillianista, & alij: aduersus quem errorem disputat Tertullianus in libro de Carne Christi & libro de præscriptionibus hæreticorum, Iustinus martyr in secundo Apologetico pro Carthianis, diuus Epiphanius hæresi 41. 42. & 66. D. Epiphanius

R. iij

I.
Glossa.
Rich. Vict.
Christi alacritas ad redemptionis opus
Pannon.
Esai. 3. 13.
Ansberti.
Hugo Card.
D. Gregor.
Paratus ad opitulandum
Christus.
Marc. c. vlt.
D. August.
Esai. 6. 1.
Act. 7.
Christus aduocatus non per apud par-

II.

Tertul.
D. Epiphanius

D. Augustinus libro de heresibus, heresi 22. & Leo Papa epist. 93, cap. 4. & 17. Alij ex eo, quia credebant habuisse corpus caeleste, atque impassibile, ut Valentinus, auctore Tertulliano libro de Praescriptionibus hereticorum, & Diuus Augustinus heresi 11. In quo etiam errore fuerunt Gnostici apud Irenaeum libro 1. capit. 5. Alij denique quia putant, habuisse corpus diuinum confubstantiale diuinitati, ut Apollinaris, ut auctor est Iustinus Martyr loco citato, quibus omnibus erroribus praetermissis, quorum videlicet confutatio ad alium locum pertinet, illud interim annotare sufficiat particulas, tanquam, quasi, & similes in sacris literis non semper similitudinem, sed saepe rei ipsius significare veritatem: veluti 2. ad Corinthios 3. *Nos vero omnes reuelata facie gloriam Domini speculantes in eandem imaginem transformamur a claritate in claritatem, tanquam a Domini spiritu.* Id est, quemadmodum decet Domini spiritum operari, siue ut interpretatur Hieronymus spiritu Domini operante. Et ad Ephesios 5. *Ut filij lucis ambulatis*, id est, ut filios lucis decet. Psal. 125. *In conuertendo Dominus captiuitatem Sion, facti sumus sicut consolati*, id est, cum nos Dominus reduxit ex captiuitate, incredibilem animo laetitiam, & consolationem accepimus. Denique Ioannis 1. *Vidimus gloriam eius, gloriam quasi unigeniti a Patre*, id est, ea fulgentem gloria, qualem Dei filium habere conueniebat: quemadmodum exponit D. Chrysost. homil. 11. in Ioannem his verbis: *Verbum (quasi) hoc loco non similitudinis est, sed confirmationis, & definitionis certissima, quasi dicat, vidimus gloriam, quae eam debeat, & credibile sit habere unigenitum, & dilectissimum omnium regis filium, ut vulgo etiam cum regum comitatum volumus describere, consueuimus dicere, incedebat quasi rex.* Non recte igitur argumentantur heretici ex particula, quasi, seu tanquam, ad veritatem mortis Christi inficiendam, sed neque hoc loco, *Quasi occisum*, pro *Occisum*, posuit Ioannes, cum haec post ascensionem Christi in caelum contigerint, sed illud significare voluit, vidisse se Agnum illum cum signis praeterita occisionis, si quidem Christus cum quinque vulnerum cicatricibus resurrexit, & cum iisdem in caelum ascendit: qua de re fuse iam in commentariis primi capituli differuimus.

Cur Agnus apparuerit habens cornua septem, & oculos septem.

I.

SECTIO V.

Additur postremo, *Habentem cornua septem, & oculos septem.* Mirabilis procul dubio Agnus, qui septem cornua, totidemque oculos habeat. In septem cornibus eminentia potestatis: in septem oculis multiplex per septem spiritus sancti dona illuminatio, & prouidentia, qua Ecclesiam administrat, accipienda est: est namque numerus septenarius, vniuersitatis, & perfectionis symbolum. Et quidem quod attinet ad cornua, (de oculis enim iam suo loco egimus) sciendum est, cornu in sacris literis, pro regno, & regali potestate saepe vsurpari, veluti Zach. 1. vbi quatuor mundi imperia, quatuor cornua appellantur. Et Psal. 131. *Illic producam cornu Dauid.* Et 1. Reg. 2. *Sublimabit cornu Christi sui*, vbi est sermo ad litteram de regno Messiae, quemadmodum & Psal. 91. *Exaltabitur sicut vnicornis cornu meum.* Merito autem Regnum Messiae cornu vnicornis simile dicitur. Primo propter firmitatem: Est enim cornu vnicornis durissimum. Deinde propter splendorem, quia pulcherrimum. Tertio, propter utilitatem, quia est aduersus venena praesentissimum. Denique quia vnicum in quolibet horum animalium, Christi monarchiam significat. Nec solum pro regno cornu accipitur, sed pro quacunque etiam excellentia, & sublimitate, tam in bonam, quam in malam partem. Veluti Psal. 74.

Potestas Christi in administranda Ecclesia. Zachar. 1. 13. Psal. 131. 7. 1. Reg. 2. 10. Psal. 91. 11.